

«КАРАЮЧИЙ МЕЧ АРЕЯ»

ЧИ ПОТРІБНА УКРАЇНІ СПЕЦСЛУЖБА НА ЗРАЗОК ІЗРАЇЛЬСЬКОГО «МОССАДУ» АБО РАДЯНСЬКОГО «СМЕРШУ»?

*«Ворога роду твого знищуй
без жалю і пощади»
(Заповідь оріїв-русів)*

Останнім часом в соціальних мережах все частіше можна зустріти полеміку про діяльність спецслужб України та інших країн світу, їх ефективність роботи, викритих шпигунах, агентах, колаборантах та знищених за кордоном ворогів. У «дискусіях», які загалом мають поверховий рівень знань, отриманих, як правило, із художніх фільмів, згадуються спецслужби радянського союзу і росії («СМЕРШ»-КДБ-ФСБ і ГРУ), Ізраїлю («Моссад»), США (ЦРУ і ФБР), Великої Британії (MI-6) та України (ГУР МО і СБУ).

«Рицарі плаща і кинджалу»

Українцям потрібен свій «Караючий Меч Арея»

Після виявлених масових звірств російських військових над мирним населенням (вбивства, гвалтування, тортури, знущання) в окупованих містах і

селах все частіше лунають ідеї створення нової таємної служби в Україні для пошуку і ліквідації воєнних злочинців без слідства і суду.

Ця ідея не нова, але поки в її реалізації наша країна так і не просунулася. Наприклад, ще в кінці 2014 року в МВС заявляли про плани створити спецпідрозділ для операцій за кордоном. Тоді ж у складі батальйону «Київ-1» було створено елітний підрозділ «Тінь», але поки що про його діяльності, як пишуть журналісти, нічого не відомо.

І, слава Богу, що нічого невідомо. Якщо «Тінь» дійсно робоча і діє, бажаю їй успіху, завжди залишатися в тіні і не звертати увагу на дописи і коментарі журналістів...

У 2015 році парламент прийняв закон, яким вніс зміни до деяких законів щодо розвідувальних органів України.

Прийняте законодавцями рішення дозволило українським розвідслужбам проводити спецоперації на окупованих територіях.

«Чим важливий цей закон? Він знімає юридичні перепони на шляху роботи на тимчасово окупованих територіях і дає право впроваджуватися в організації терористів і сепаратистів», - зазначив політолог Тарас Березовець (офіцер ЗСУ, знаходиться на фронті).

Він стверджує, що тепер українська розвідка «отримає право здійснювати всі необхідні заходи для затримання і доставки державних злочинців, в т. ч. ватажків терористичних «ДНР» та «ЛНР», а також самопроголошеного керівництва окупованого Криму».

Але поки, схоже, такими можливостями українська розвідка не скористалася, зазначають окремі ЗМІ.

От і добре, що так вважають. В Євангеліє від Марка, Луки і Матвія сказано: «...кесареви кесареві, а Богові Боже» (12:13-17; 20:20-26; 22:15-22) – «кожному своє».

У березні 2016 році народний депутат Дмитро Ярош запропонував створити організацію, яка буде розшукувати по всьому світу і притягати до відповідальності осіб, які вчинили військові злочини проти українців. Прикладом для даної організації, на його думку, повинна послужити ізраїльська розвідка «Моссад».

Ярош вірно зауважив, що без підтримки державних силових структур створити подібну організацію буде дуже важко (на мою думку, така організація повинна бути лише державною – Авт.).

«Ми говорили на ці теми і на рівні Служби безпеки України, але розуміємо, що в умовах війни, коли увага відвернута на «гарячий» фронт, у нас можливості трохи обмежені - і тимчасові, і ресурсні. Ми будемо ініціювати, і ця організація обов'язково повинна бути створена, тому що якщо на міжнародні суди покладатися, то ми не будемо мати ніякого покарання злочинців, які викликали цю кров, яка ллється зараз», - сказав Ярош.

Наша організація «УкРАїнський СМЕРШ» (УкРАїнська смерть рашистам) у травні провела соціологічне дослідження: чи потрібна Україні таємна каральна спецслужба (називаємо речі своїми іменами!) на зразок ізраїльського «Моссаду» або радянського «СМЕРШУ, яка фізично буде знищувати воєнних злочинців – ворогів українського народу за кордоном?

Понад 90% опитаних висловилися за створення такої таємної структури, яка, за наявності оголошеної офіційної підозри у вчиненні тяжкого злочину проти України, КАРАЛА б СМЕРТЮ вище військово-політичне керівництво російської федерації: президента, весь склад Ради безпеки, Державної думи, уряду, керівників МО, Генерального штабу ЗС, ГРУ, ФСБ, СЗР, командування родів військ, воєначальників, командирів військових частин, інших воєнних злочинців – вбивць, гвалтівників, садистів, а також українських зрадників і колаборантів.

Ми пропонуємо назвати таку таємну службу «КАРАЮЧИЙ МЕЧ АРЕЯ» (аббревіатура – КМА, що також розшифровується як – «**К**інець **М**осковському **А**нтихристу»), щоб мати багатовіковий корінний зв'язок з нашими БОГАМИ і предками ОРІЯМИ, як ізраїльський «Моссад» з єврейським народом, девізом якого є одна з притч Книги третього єврейського царя Соломона (X вік до н. е.): *«При недостатній кількості доглядачів падає народ, а при багатьох — процвітає».*

Донедавна девізом «Моссаду» була інша притча з тієї ж біблійної книги: *«Тому з обдуманістю веди війну свою».*

Українці, не забувайте своє коріння...

Арей (Арес) — бог війни і разом бог миру. Син бога вогню неба Сварги і Матері—Землі. Найхоробріший і найжорстокіший до ворогів світла і добра. Навчив людей виготовляти зброю та володіти нею, боронити землю предків від нахідців і зайд (загарбників і окупантів).

Нескорима душа орійця на своїм тернистім шляху самопізнання та самовдосконалення освячена та благословенна найвеличнішим даром Божим премудрої богині Лади —зоряним небом предків. А тому між небом і землею внуки Дажбожі стоять твердо і сміло, вміють не лише гарно жити та

вирощувати хліб, але вміють і гарно вмирати, щоб вівіки—віків жила і процвітала рідна Мати—Земля (Ненька Україна).

Орієць умів обороняти свою землю й мав усі права на жорстокість до зайд—напасників-загарбників. **Це велика тайна, що орії** (найстародавніша назва українців) **у світі є раттю НЕСКОРИМОЮ...** Той, хто з первовіку освячений первісним вогнем і первісними водами, не боїться ворога і смерті, а стає володарем неба і землі. Смерть на полі брані миліша, ніж неволя.

Не страхаючись смерті, орії у житті сягнули таких небачених висот, які і нині не перевершені (**їх подвиги повторили герої Крут і вояки УПА, які воювали за незалежність України, Герої Небесної Сотні, «азовці», які боронили «Маріуполь» - місто Божої матері Ісуса Христа**). Згадаймо тільки знамениту золоту пектораль. Неперевершений у віках шедевр древньої Оріани!

Орії першими викували залізний двосічний меч! А у стрільбі із лука вражали ворога на кілька сотень метрів.

Арей (або Арес) — бог війни древньої Оріани, син великого Неба—Сварги і святої Матері—Землі, народився в Яр—вогненній силі могутнього Сварога, посеред грому і блискавиць Перуна в космічну годину найзапеклішого поєдинку титанів—лицарів із темним мороком зла.

Арей став тоді в одну лаву з безстрашними звияжцями і в кривавій січі був найжорстокішим до ворогів. Після перемоги Світла над тьмою зійшов бог Арей з неба на землю і приніс внукам Дажбожим свій МЕЧ. Узяв від БОГА в свої натружені мозолясті руки орій-хлібороб Меч Арея і возніс у віки хвалу та славу великого Роду. З тих доісторичних часів Меч Арея став символом безсмертя оріїв, що передається у спадок від героя до героя уже не одну тисячу літ.

Давньогрецький історик Геродот так згадує про поклоніння богу Арею в древній Скіфії: «В кожному повіті влаштоване святилище Ареса на громадській площі. В'язанки пруття нагромаджені там одна на одну, близько трьох стадій завширшки і уподовж, вгору висота менша. На самім верху зроблена чотирикутна рівна площа; з трьох боків вона стрімко спадає, з четвертого виходить нагору. Щороку складають 150 возів свіжих в'язанок наверх, бо купа меншає через погану погоду. На сім підвищенні кожний повіт ставить старий залізний меч, і сей зоветься святим образом Ареса.

Своїм родоначальником бога Арея також вважали войовничі українки-амазонки (**які з москалями-кацапами воювати ще не починали – Авт.**).

Меч Арея на захисті Русі-України

Про один із мечів бога Арея, який був у володінні Аттіли, короля гунів, розповідає Іордан, переказавши оповідку за грецьким істориком Пріском: «Хоча Аттіла вже з природи покладався на щастя воєнне, однак віднайдення Аресового меча піднесло ще його віру в себе; той меч королями Скіфії уважався святим. Меч знайдено в такий спосіб. Один пастух помітив, що серед череди теля закульгало: він пішов за слідами крові і наткнувся на меч, об який поранилося теля. Пастух зараз меч викопав і заніс до Аттіли. Сей зрадів дарункові і в гордості подумав, що він призначений на володаря світу, бо Аресовий меч надасть йому перевагу у війнах».

Як і в інших народів, весна в наших предків були часто відновленням воєнних дій. Зі співом перших весняних пташок починався воєнний сезон. Був звичай у наших пращурів: кожного року частина мужчин служила у війську, інша частина обробляла землю. Військова служба вважалась відпочинком по праці. Весна — символ молодості. Молода людина, пройшовши через Священні Ворота Зрілості, ставала косяком (від нього пішло слово козак), вливалася в ратні лави Оріани. Тримавши меч у руці, щит біля колін, косяк цілував Матір—Землю і біля Священних Воріт клявся Богом, що ніколи не зрадить рід свій, не оганьбить пам'ять своїх предків.

Особливо опікував бог Арей народжених у «вторий» — другий день тижня. Волхви цим арейцям за зірками віщували їх майбутню вдачу: «Тяжела бити нравом, яра же й гневлива, й дерза во бранях».

Навчивши людей виготовляти та володіти зброєю, Арей зробив їх жорстокими, безжальними і безпощадними до ворогів.

«Ворога Роду твого знищуй без пощади і жалю!»

«Сила Роду твого у етнічній єдності Роду твого!»

(заповіді наших пращурів Оріїв).

Своїм прабатьком Арея вважають усі відважні українські витязі — захисники Неньки України.

Однак не лютъ, не жорстокість бога війни, а Любов до рідного краю, до сонця—неба, квітне кров'ю в мужніх серцях оріїв-українців. Любов до Вітчизни завжди свята. З крові залюблених у Вітчизну, як із іскри, загоряється відчуття бути справжніми синами Вітчизни, любити волю і ненавидіти ворогів Вітчизни.

Бог Арей з початку світу народжений бути немилосердним до злого мороку і тьми. Там, де немає світла, меч Арея сонцем пронизує хмари. Вічне світло життя — то безсмертний відблиск волі на залізнім двосічнім мечі Арея.

Знайдіть 5 хвилин подивитися відео «Тінь Сонця – Меч Арея» (тут:

https://www.youtube.com/watch?v=KtKaXc_AEF8).

Орії (або **арії**) — найстародавніша назва українців. Орії, тобто орачі — першоорачі світу, сонцепоклонники. Першими в світі приручили коня, винайшли колесо і плуг. Першими у світі окультурили жито, пшеницю, просо. Свої знання з рільництва та народних ремесел понесли по всьому світу – в Китай, Індію, Месопотамію, Палестину, Єгипет, Північну Італію, на Балкани, в Західну Європу, Скандинавію. Назва арійців багато разів зустрічається у Ведах. Це слово було прочитане французьким вченим Анкетілем Дюпероном у 1771 р. на стелі перського царя Дарія: «Син Віштаспаса, Ахаменід, Перс, син Перса, Арій, Арійського семені» (див. тут: <https://proridne.org/>).

На цю тему читайте статті:

«Ми — не брати: як учені довели відсутність «рідства» між українцями і росіянами» (Україна молода, 29.03.2017)

<https://www.umoloda.kiev.ua/number/3140/188/110150>

«Як орії з Греції Елладу зробили» (Голос України, 17.10.2007)

<http://www.golos.com.ua/article/198952>

Нагадаю, з початку квітня Український «СМЕРШ» проводить операцію під назвою **«Лють Меча Арея»** (див. тут: [Українська операція «Лють меч Арея»: знищимо москальський фашизм-нацизм – врятуємо цивілізацію](#)).

Пропозиції, які залишилися без відповідей...

Ще у квітні 2014 року я звернувся до першого заступника голови СБУ, керівника Антитерористичного центру при СБУ Василя Крутова з проханням повернути мене на військову службу і призначити на посаду його помічника, радника або заступника.

Ознайомив з планом заходів, як створити на базі Центру спеціальних операцій «Альфа» спецпідрозділ для ліквідації на території окупованого Криму зрадників України – співробітників ГУ СБУ, працівників правоохоронних органів, суддів, військових, які в масово зрадили присязі і перейшли на службу ворогу – росії – країні агресору і окупанту.

Згідно з даними, якими я володів на той час, найбільшу кількість зрадників серед кримських силовиків складали майже 12 тисяч працівників міліції і понад 1020 офіцерів СБУ (83% від особового складу).

Серед військовослужбовців ЗС України загальний показник зрадників був 70,4%, у тому числі 64% – серед офіцерів (майже 3000 осіб).

Зрадили Україну також 74% співробітників Державної прикордонної служби, з них 50% – офіцери (220 осіб).

Зрадили присязі понад 250 кримських суддів і майже всі прокурорські працівники.

Поіменний перелік зрадників керівного складу Військово-морських сил Збройних сил України, які прийняли російське громадянство і поповнили лави ВМФ російської федерації дивися тут:

https://lb.ua/news/2014/11/14/286022_obnarodovan_spisok.html

Я запропонував детальний план як влаштувати кримським зрадникам «ніч довгих ножів» – масове полювання і терор, щоб посіяти серед них панічний страх, який би не давав їм і їх сім'ям спокійно спати, щоб вони жили в постійному очікуванні своєї смерті, яка обов'язково прийде...

Зрадники, на мою думку, підлягали фізичній ліквідації за законами воєнного часу і згідно із заповітам наших пращурів оріїв-русів – «Ворога Роду твого ЗНИЩУЙ без пощади і жалю».

На той час була така можливість. У Криму був певний хаос, ФСБ ще не взяла його під повний і тотальний контроль, особливих проблем в'їхати на півострів

не було. Зброю, вибухівку й інші необхідні засоби можна було добути на місці.

Ми (СБУ і я як ексначальник відділу військової контррозвідки і заступник голови Співки офіцерів України) мали в Криму гарні оперативні і агентурні можливості для встановлення місця знаходження зрадників і їх справедливого покарання.

Я запропонував очолити одну з основних «груп месників» з 5-7 професіоналів, яких би підібрав особисто. Кількість груп, необхідних для проведення акції «відплати» кримським зрадникам, достатньо було б не більше 25-ти (найбільш чисельні за населенням міста) у складі 3-5 осіб кожна. Деталізувати той план не буду, він, надіюся, ще пригодиться.

Окремо запропонував план активних заходів під назвою «Українська гостинність» на 9 травня у Севастополі. Обидва плани були реальними для реалізації. Потрібна була лише згода керівництва держави...

Короткий відступ. Влітку далекого 1983 року на всесоюзних зборах інструкторів із підготовки бійців спецпризначення я познайомився з Василем Крутовим, майбутнім керівником «Альфи» СБУ (1994 – 1998 рр.). В той час я працював слідчим в МВС і одночасно тренував працівників міліції. Був кандидатом у майстри спорту з боксу, бойового самбо і офіцерського багатоборства. Брав участь у союзних і республіканських змаганнях, був чемпіоном і призером цих змагань. У 1985 році став майстром спортом з рукопашного бою.

Роботу слідчого, навчання в ад'юнктурі, викладача в академії МВС, а згодом – начальника відділу військової контррозвідки і народного депутата я поєднував з тренуванням бійців «Альфи» разом з генералом Крутовим до травня 1998 року. Ми стали друзями.

Мішень полковника Григорія Омельченка. Швидкісна стрільба з різних положень (стоячи, з коліна і перекидом) на відстані 25–30 метрів із пістолета Стечкіна на полігоні «Альфи» Служби безпеки України 26.10.1996 р.

Результат: 575 очок з 600 можливих, підтверджений підписами А. Єрмака, офіцерів і начальника «Альфи» СБУ генерала В. Крутова, які брали участь у стрільбах (із книги О. Михайлюти «Воїни «Антимафії», с.344)

Строкову службу в радянській армії проходив у військах спеціального призначення, закінчив у званні молодшого лейтенанта. Брав участь у бойових операціях за кордоном, маю понад 50 стрибків на парашуті.

Президент Кучма, довідавшись, що я провожу тренування з бійцями «Альфи», дав вказівку голові СБУ Леоніду Деркачу не допускати мене до цих тренувань...

Чи ознайомили з моїми пропозиціями голову СБУ Валентина Наливайченка і в. о. президента України Олександра Турчинова, не знаю. Але в поновленні на військову службу мені було відмовлено через вік (63 роки було на той час, з 2010 року – у відставці). Через три місяці після нашої зустрічі (липень 2014 року) Василь Крутов був звільнений з займаної посади.

Спецслужби і їх завдання

«Експерти широкого профілю» дають «супер» поради на яких засадах (принципах) повинні бути створені спецслужби в Україні і найчастіше ставлять в приклад роботу ізраїльського «Моссаду» (рідше «СМЕРШу» та подібних «Моссаду» структур США, Великої Британії, Франції, Італії, не знаючи навіть їх назв і які вони проводили операції за кордоном по знищенню ворогів). Розповідають як був створений «Моссад», як він діє, про проведені ним таємні операції, інформація про які взята, як правило з Інтернету, не маючи ні найменшої реальної уяви про його оперативну і агентурну роботу. І ніколи не дізнаються...

«Моссад» розшифровується як «Відомство розвідки і спеціальних завдань» — політична розвідка Ізраїлю, за своїм призначенням та функціями є аналогом ЦРУ США. Підпорядковується виключно прем'єр-міністру Ізраїлю. «Моссад» був створений у квітні 1951 року. У процесі його створення безпосередню участь брав прем'єр-міністр Ізраїлю Давид Бен-Гуріон. Вважається однією з найбільш ефективних і професійних спецслужб у світі. І це дійсно так. **Основою ефективної роботи «Моссаду» є її агентурна розвідка – мережа агентів по всьому світу.**

Емблема «Моссаду»

На емблемі організації зображена менора, один з елементів гербу Держави Ізраїль. «Моссад» – є гарантом безпеки євреїв і кошмаром терористів. Він діє за заповідями Тори (єврейська Біблія – «П'ятикнижжя Мойсея – Старий Заповіт): **«Око за око, зуб за зуб, руку за руку, ногу за ногу, опік за опік, рану за рану, забій за забій»** (Тора, Вихід 21:23-27).

В Україні гарантом прав, свобод і безпеки українців є президент (ст.105 Конституції). Якими гарантами українців були наші президенти за роки незалежності, ви знаєте не гірше за мене...

Будучи народним депутатом і головою парламентського підкомітету з питань боротьби з міжнародним тероризмом і членом аналогічного підкомітету

Юридичного комітету ПАРЕ, я неодноразово зустрічався з керівниками різних рівнів спецслужб Західної Європи, США, Ізраїлю, з якими обговорював питання реорганізації СБУ, на яких принципах вона повинна формуватися, її кадрове забезпечення і таке інше. В загальних рисах торкалися також питання і про створення структур, подібних «Моссаду», але воно не для публічного обговорення.

Нагадаю (сьогодні про це пам'ятають одиниці), влітку 1995 року я (як член Президії Верховної Ради України, голова парламентського Комітету з питань боротьби з корупцією і організованою злочинністю і начальник відділу військової контррозвідки СБУ) і керівники Генеральної прокуратури, МВС і МЮ України підписали з США перший в історії Меморандум про співпрацю правоохоронних органів двох країн і обмін інформацією у сфері боротьби з організованою злочинністю і корупцією. Одним із підписантів Меморандуму з американської сторони був директор ФБР Луї Фрі, з яким я неодноразово зустрічався в США.

Зазначу, що основи агентурної і оперативної роботи спецслужб країн світу, їх агентурного апарату майже ідентичні. Зупинятися на цій темі не буду. Про це ви можете прочитати у моїх статтях, опублікованих у газеті «Україна молода»:

«Батогом і пряником: як вербували в агенти КДБ та ким вони були»

<https://www.umoloda.kiev.ua/number/3502/188/136890>

«Вони і досі серед нас: колишні агенти КДБ нині працюють на ФСБ і продовжують нести загрозу Україні»

<https://umoloda.kyiv.ua/number/3504/188/137060>

«Агентура КДБ-ФСБ-РПЦ в Україні: чого ми не знали про добре знайомі обличчя»

<https://umoloda.kyiv.ua/number/3505/188/137126/>

«АДВОКАТ» Віктор Медведчук: агент КДБ (ФСБ) «Соколовський»

<https://www.umoloda.kiev.ua/number/3527/188/139506/>

«АДВОКАТ» Віктор Медведчук: маловідомі факти із біографії кума Путіна»

<https://www.umoloda.kiev.ua/number/3528/188/139565/>

Наведу класичне визначення, що таке спецслужби та їх основні сфери діяльності.

Спецслужби — загальна неофіційна назва для державних органів та установ, покликаних здійснювати агентурну і оперативно-розшукову діяльність,

розвідку та контррозвідку, спеціальні операції і диверсії в інтересах держави та національних інтересів. У недемократичних (авторитарних і тоталітарних) країнах спецслужби обслуговують панівні еліти, займаються політичними репресіями та позасудовими убивствами.

Спецслужби часто діють поза правовим полем своєї країни, а їхня діяльність на території інших держав є протизаконною (злочинною).

У деяких країнах спецслужби мають особливу політичну вагу й можуть бути незалежним гравцем, впливати на політику та обрання (призначення) керівництва держави.

Тенденція останніх років — посилення ролі спецслужб, дедалі більше втручання їх у приватне життя громадян та маніпуляція суспільними процесами. Спецслужби можна умовно розділити на дві групи:

- розвідувальні,
- контррозвідувальні (внутрішня безпека).

Завданням розвідувальних органів є здобуття важливої інформації та дезінформація аналогічних структур ворожих держав. Органи внутрішньої безпеки (контррозвідка) повинні гарантувати безпеку громадянам і політичну стабільність країни.

Для політичного керівництва країни спецслужби зобов'язані гарантувати:

- аналіз усіх сфер дотичних до безпеки держави;
- завчасне попередження кризових явищ;
- державний кризовий менеджмент;
- інформаційне забезпечення для планування бойових дій міністерства оборони;
- захист власної конфіденційної інформації та інформації інших державних органів;
- вплив на суспільні процеси з метою дотримання національних інтересів.

В Україні функції спецслужб покладені на такі державні структури:

- ГУР — Головне управління розвідки Міністерства оборони (воєнна розвідка);
- СЗР — Служба зовнішньої розвідки;
- СБУ — Служба безпеки України (контррозвідка та внутрішня безпека);
- Управління розвідки Адміністрації Державної прикордонної служби України.

Певною мірою до спецслужб можна віднести і УДО (Управління державної охорони) — колишнє «9 управління КДБ СРСР», що займається забезпеченням охорони перших осіб держави.

Українські «Моссад» і «СМЕРШ»

В соціальних мережах появились статті про діяльність українського «Моссаду», «УкРАїнського СМЕРШу», партизанських загонів, «нічних вовків», «месників-одинок» і т. д.

Появились аматорські відео з рекомендаціями як повинен діяти український «Моссад», після перегляду яких професіонали усміхаються.

Деякі державні чиновники навіть «побігли поперед батька в пекло» і заявили, що український «Моссад» уже створений і виконує свою роботу на окупованій території (таких ми називаємо недоумками або інфантильними ідіотами!).

Дивіться відео «Український "Моссад" уже працює! Геращенко розкрив план покарання зрадників» (див. тут:

<https://www.youtube.com/watch?v=4MQUHdIBiXY>).

Я **рекомендую** подивитися інтерв'ю з офіцером Армії оборони Ізраїлю, військовим аналітиком Ігаль Левіном «Український Моссад – це не ГУР і не СБУ» (див. тут: <https://www.youtube.com/watch?v=K7aofyP3XG4>).
Це єдине відео-інтерв'ю, яке заслуговує на увагу професіоналів.

Для тих має час і хто хоче переглянути **аматорські** відео див. тут:
«Український Моссад: хто знищує зрадників на окупованій території – нова спецслужба для помсти» <https://www.youtube.com/watch?v=le74IS3ZMIY>

«Український Моссад: Як будуть шукати рашистів і приговорювати до покарання» <https://www.youtube.com/watch?v=GLCVRMYAnr8>

Про засади (принципи) діяльності таємної НЕДЕРЖАВНОЇ організації «УкРАїнський СМЕРШ», яку з ветеранами спецслужб я почав створювати завчасно, з листопаду минулого року, знаючи, що повномасштабне вторгнення росії буде у другій половині лютого 2022 року, читайте на сайті видань «Україна молода» і [«Український репортер»](#):

- 1). [«Російські окупанти підлягають знищенню як скажені собаки»](#) (24.02.2022);
- 2). [«Спаси мир – убей Путина!» Обращение Григория Омельченко к офицерам-россиянам»](#) (26.02.2022);
- 3). [«Бійці невидимого «Українського «Смершу» одержали наказ без пощади вбивати окупантів»](#) (28.02.2022);

- 4). [«Час розмов закінчився – в полон не брати: Звернення «СМЕРШУ» \(02.03.2022\);](#)
- 5). [«Український СМЕРШ: «Ніякої пощади російським фашистам! Вбиваємо як скажених собак!» \(03.03.2022\);](#)
- 6). [«Григорій Омельченко: «Мою пропозицію «врятуй світ – вбий Путіна» підтримав сенатор США Ліндсі Грем» \(04.03.2022\);](#)
- 7). [«Генерал Омельченко: «Зрадників і шпигунів виявляти і знищувати безжально» \(06.03.2022\);](#)
- 8). [«Операція «Українського СМЕРШУ» – «Z:3» \(09.03.2022\);](#)
- 9). [«Помста кривавого карлика за харківське «Путін -хуйло!», або Чому варвар Путін знищує Харків» \(10.03.2022\);](#)
- 10). [«Лист-подяка Командувачу Сил Спеціальних Операцій Григорію Галагану» \(12.03.2022\);](#)
- 11). [«Українська операція «Лють меча Арея»: знищимо москальський фашизм-нацизм – врятуємо цивілізацію» \(05.04.2022\);](#)
- 12). [«Григорій Омельченко: «Я – руський-українець, моя прабатьківщина – Русь-Україна» \(14.04.2022\);](#)
- 13). [«Українська перемога – це капітуляція Кремля і знищення московської імперії зла» \(27.05.2022\);](#)
- 14). [«Момент істини – або ми знищимо москальську чуму, або вона нас. Третього не дано» \(07.06.2022\).](#)

В перший день російського вторгнення, на відміну Офісу президента, де думали, що орки це «люди», «УкРАїнський СМЕРШ» обнародував заяву [«Російські окупанти підлягають знищенню як скажені собаки».](#)

Радник глави ОП Михайло Подоляк в інтерв'ю «Фактам» 30 серпня вигадав жалюгідне виправдання щодо неготовності підривати мости 24 лютого, що призвело до швидкого захоплення російськими військами півдня України, масових жертв серед мирного населення та інших тяжких наслідків.

Однією з головних помилок у перші години після повномасштабного вторгнення росії, за його зізнанням, була неготовність Зеленського нищити об'єкти інфраструктури, аби зупинити російських окупантів.

Подоляк заявив: *«На мою думку, одна з ключових помилок, це коли почалося інтенсивне вторгнення, ми як органи управління — не могли повірити в те, що це відбувається у XXI столітті та відбувається з нами. Того раннього ранку 24 лютого ми психологічно не були готові підривати мости».*

«Перші кілька годин думали: ми вкладали кошти у комфорт для людей, як тепер руйнувати все це? Ось цю тодішню неквапливість вважаю фундаментальною помилкою (це мінімум злочинна недбалість – Авт.). Ми ж думали, що з того боку теж люди, що вони дбайливо

ставитимуться до будинків, мостів та іншої інфраструктури», - зазначив Подоляк.

Повне інтерв'ю Подоляка читай тут:

<https://fakty.ua/406508-my-ni-pri-kakih-obstoyatelstvah-ne-pojdem-na-ustupki-rossii---mihail-podolyak>

Вони є, але їх не бачать

Вони – «невидимки-привиди»

Вони – очі і вуха

Вони – «Караючий Меч Арея»

Вони – не коментують, не підтверджують, не заперечують...

Вони – роблять справедливу «відплату»...

Українська Служба аналогу «Моссаду» або «СМЕРШу», яку ми пропонуємо назвати **«КаРАючий Меч Арея»** (що означає «**Кінець Московському Антихристу**» - аббревіатура КМА), повинна бути абсолютно таємною закритою автономною державною структурою, яка підпорядкована виключно президенту України.

Про її існування повинен знати лише президент і керівник цієї спецслужби. Вона не повинна бути ні у складі СБУ, ні ГУР МО, це – абсолютно автономний незалежний спеціальний державний таємний орган.

Офіційно про існування такої служби НЕ повинні говорити ні політики, ні державні чиновники, ні військові – це повинно бути ЗАБОРОНЕНО законом, який передбачає кримінальна відповідальність за розголошення даних про Службу і її працівників. Ніхто не знає, окрім президента, справжнього прізвища її керівника, його біографічні дані, зовнішність і т. д.

Оперативний склад Служби повинен бути настільки засекреченим, щоб унеможлилював витік інформації на зовні про його співробітників.

Керівник Служби не повинен знати таємних агентів оперативних працівників. Виключенням із правила можуть бути лише особливо надзвичайні обставини.

Наприклад, при постановці керівником завдання безпосередньо перед оперативним працівником або його доповіді про виконання операції (або її провал) і то не завжди. Як правило, це повинен робити безпосередній начальник оперативного підрозділу і без участі своїх підлеглих.

Це одне із основних правил організації конспірації і цілком таємної діяльності таких спецслужб. Керівник знає лише своїх заступників, керівників

структурних підрозділів і кадрових співробітників Служби. Для решти суспільства і світу вони «невидимки-привиди». Вони є, але їх ніхто не бачить.

Одним із самих відповідальних і складних питань є підбір кандидатів, придатних для роботи в Службі аналогу «Моссад» – вивчення психологічного портрету і психотипу кандидата, рівень («стеля») його можливостей: фізичних, психологічних, психічних і моральних, які будуть ГАРАНТУВАТИ виконання «специфічного» завдання, знаючи при цьому, що виконання його за кордоном – це злочин і у випадку затримання – виконавця чекає в'язниця. Для цього є відповідні спеціалісти – психологи, психіатри, психоаналітики, гіпнотизери і особи інших здібностей. На цьому поставимо крапку...

НАГОЛОШУЮ: фізичне знищення воєнного злочинця (рашиста) за кордоном буде вважатися за законами країни, де воно сталося, злочином (вбивством, терактом і т. д.) і у випадку затримання виконавця, його будуть судити. Що можуть зробити з «месником» у росії, догадатися не важко, там закони застосовувати не будуть...

ПІДКРЕСЛЮЮ: тема створення таємного державного органу на зразок ізраїльського «Моссаду» НЕ для публічного обговорення посадовими особами на прямих ефірах по телебаченню, радіо, в інших ЗМІ. Вони повинні уникати відповідей журналістів на цю тему. Для них вона – ТАБУ!

Недопустимо те, що заявив радник міністра внутрішніх справ України Антон Геращенко в ефірі ютуб-каналу «Україна-24» 19 квітня.

«Вже створено службу, яка працює на окупованих територіях. Коли ви чуєте, що хтось в ОРДЛО раптово помер, це і є робота наших спецслужб, які знищують окупантів та зрадників. Наш український «Моссад», - уже в дії», - наголосив Геращенко. (<https://www.youtube.com/watch?v=4MQUHdIBiXY>)

Питання: яке відношення він має до роботи спецслужб? Хто уповноважував його робити таку заяву?

Таке базікання за певних обставин може кваліфікуватися як тяжкий злочин – розголошення державної таємниці (ст. 328 КК) і державна зрада ст. 111 КК).

Про існування подібної ДЕРЖАВНОЇ служби, якщо вона створена, ніхто окрім президента країни і її керівника НЕ ПОВИНЕН ЗНАТИ. В слух про це НЕ ГОВОРЯТЬ!

Як таємно створити подібну державну структуру з урахуванням ізраїльського і власного досвіду («і чужому навчайтесь, й свого не цурайтесь...» – Тарас Шевченко) і щоб вона не була розшифрована – професіонали спецслужб

знають, роблять мовчки свою справу і не піднімають галасу про це на весь світ...

Для її створення потрібна політична воля і НЕ ПУБЛІЧНЕ (абсолютно закрите!) рішення Президента України.

Не дивлячись на те, що я не довіряю президенту Зеленському (підстав для цього більш, ніж достатньо), я готовий зустрітися з ним і обговорити питання про створення таємної Служби «КаРАючий Меч Арея» (положення, засади, принципи її роботи, національно-патріотичний принцип підбору кадрів, структура, чисельність, фінансування, соціальні гарантії працівників, їх сімей і т. д.).

Я готовий її очолити або бути радником-консультантом президента з цього питання.

Підбір своїх заступників, керівників структурних підрозділів, оперативних працівників визначає виключно керівник Служби і його заступники.

Втручатися в цей процес не має права ніхто – навіть президент країни.

Задачі щодо проведення за кордоном операції «ВІДПЛАТА» перед керівником Служби ставить особисто президент України. Він вправі обговорити це питання на закритому засіданні РНБО за участі керівника Служби в обмеженому складі членів РНБО: перших керівників СБУ, СЗР і ГУР МО – не більше.

І головне – ця Служба не повинна використовуватися президентом у боротьбі з політичними опонентами і опозицією в середині країни. Будучи її керівником або радником-консультантом президента, я це гарантую!

«КаРАючий Меч Арея» знайде голови російських військових злочинців, зрадників і колаборантів, де б вони не були.

Відплата буде неминучою!

Лють «Меча Арія» буде безпощадною і безжальною!

Операції «Відплата» - бути!

«Антимафія»

Поділюся власним досвідом створення НЕ ДЕРЖАВНОЇ таємної організації для боротьби з мафією і корупцією у вищих ешелонах влади.

Восени 1992 року, будучи начальником відділу військової контррозвідки СБУ, я зі своїм заступником підполковником Анатолієм Єрмаком створив на вище вказаних засадах таємну офіцерську організацію «Антимафія», яка займалася

виявленням фактів корупції і організованої злочинності серед народних депутатів, вищих посадових осіб органів державної влади – в адміністрації президента, уряді, МВС, СБУ і середовищі воєначальників ЗС України.

У 1997 році, будучи народним депутатом, я брав участь у Міжнародній конференції по боротьбі з організованою злочинністю і відмиванням «брудних грошей», яка проходила в одній із столиць Західної Європи. В конференції брали участь представники правоохоронних органів всієї Європи. В розмові за кавою і бокалом вина з учасниками конференції я розповів про діяльність очолюваної мною офіцерської організації «Антимафія. Закріпили знайомство, обмінялися телефонами, адресами, умовними паролями для зв'язку, домовилися неофіційно обмінюватися інформацією, допомагати один одному у боротьбі з міжнародною організованою злочинністю і корупцією і створили негласне європейське об'єднання «Антимафія».

Минуло чверть століття. Учасники тієї конференції, як і я, уже на пенсії, виховуємо онуків. На жаль, деякі з них відійшли в інший світ (світла їм пам'ять). Але до цього часу ми, ветерани підтримуємо зв'язки, обмінюємося інформацією...

В основу створення української «Антимафії» ми з Анатолієм Єрмаком заклали такі принципи підбору кадрів: національний ПАТРІОТИЗМ, ПРОФЕСІОНАЛІЗМ, ПОРЯДНІСТЬ – принцип трьох «П».

Якщо ви відвідаєте Дипломатичну академію України імені Геннадія Удовиченка (академія носить його ім'я з 2017 року), в холі ви побачите девіз академії: «Патріотизм, Порядність, Професіоналізм» (Геннадій Удовиченко). У своїй діяльності мій багаторічний друг і колега по парламенту Геннадій Удовиченко взяв на озброєння наш принцип «три П», який став народним.

Наведу приклади перших успішних «операцій» (в тому числі і за кордоном) офіцерської організації «Антимамія».

«Олігархія»

5 березня 1993 року я і Анатолій Єрмак (як члени СОУ, а не як посадові особи СБУ) надрукували в газеті «Независимость» статтю під заголовком «Олігархія. Що таке українська «білокомірцева» мафія і чи можна з нею боротися?». Газета виходила понад мільйонним накладом.

Стаття в «Независимости» сколихнула
всю Україну.

Який резонанс викликала ця публікація, народні депутати першого скликання пам'ятають і досі. Це була інформаційна атомна бомба, окремі фрагменти якої передрукували зарубіжні газети!

Був сесійний день парламенту, п'ятниця. Майже кожен депутат, який виступав на сесії, тримав у руках цей номер газети і вимагав створення слідчої комісії для розслідування фактів, наведених у нашій публікації. У ній також було зазначено, що члени Спілки офіцерів України на чолі зі мною створили конспіративну організацію «Антимафія» для боротьби з мафією і корупцією у вищих ешелонах влади, що, мабуть, найбільше і злякало багатьох народних депутатів і можновладців.

Ознайомитися з публікацією можна в бібліотеці, замовивши газету «Независимость» або книгу відомого парламентського журналіста і письменника Анатолія Беня «Синдикат. Володимир Следнев: Кучма, мафія і я» (Київ, 2004).

Коротко про суть публікації. Нами були добуті документи (в тому числі і за кордоном), які засвідчили, що таємно від народу, при покровительстві прем'єр-міністра України Л. Кучми та сприянні віцепрем'єр-міністра В. Євтухова, міністра промисловості А. Голубченка, народного депутата, радника президента України Кравчука О. Ємельянова, голови Державного комітету України з хімічної, нафтохімічної промисловості і медичних препаратів Б. Коробка, при підтримці («оперативному супроводі») керівництва СБУ, за участю восьми генеральних директорів металургійних і

хімічних підприємств південно-східного регіону України, троє з яких народні депутати (В. Следнєв, В. Сацький, Б. Лищина), в грудні 1992 року був створений міжнародний фінансово-економічний мафіозний спрут — закрита акціонерна група «Україна», співзасновником якої став також міжнародний аферист, президент швейцарсько-канадської фірми «СІАБЕКО груп» Борис Бирштейн, який мав право на отримання 35% прибутку у вигляді дивідендів за маркетингові послуги.

Українські ж підприємства, які були співзасновниками (акціонерами) і поставляли свою сировину і товари, отримували лише 8,13% прибутку. Члени правління АГ «Україна», до якого ввійшли вісім генеральних директорів підприємств і державні мужі (Коробко, Горбатко, Ємельянов, Железняк, Левченко, Лищина, Носов, Райков, Сацький, Следнєв, Янковський, Голубченко і ще один «впливовий бізнесмен» — керівник апарату голови СБУ, полковник Олександр Нездоля (закінчив службу генералом), на правах заступника голови правління АГ), згідно з договором і статутом, мали право на отримання акцій і найголовніше — отримання прибутків у валюті, яка зачислялася на їхні закордонні рахунки. «Закордон» у правлінні АГ «Україна» представляли Бирштейн і його партнери Гут, Співак, Шнайдер.

Увага: «Антимафії» удалось добути у Цюрихі (Швейцарії) оригінали статуту і договору (рукописні тексти з підписами!) про створення і діяльність фірми «СІАБЕКО», фотокопії фінансово-банківської документації і договорів про обсяги отриманої з українських заводів сировини і товарів. Якби не ці документи, важко було б повірити в яких масштабах грабують Україну державні можновладці з депутатськими, урядовими мандатами і з великими зірками на погонах СБУ і ділять мільйонні «бариші», а в цей час гірники, металурги, робітники хімічної промисловості місяцями не отримують зарплату, а їх сім'ї голодують...

Країна перебувала у глибокій економічній депресії: відсутність повноцінної національної грошової одиниці (були сурогатні гроші — купоно-карбованці), крах економіки і гіперінфляція (понад 10 000%) призвели до катастрофічного скорочення ВВП, високого рівня безробіття, масової заборгованості з заробітної плати, щоденного зростання цін більш як на 30%.

У статті ми попереджали: якщо на державному рівні не будуть вжиті необхідні жорсткі заходи економічного і юридичного характеру (і пропонували, які саме, — див. статтю), то владу в Україні захопить олігархія і політична мафія, що і сталося під час президентства Кучми (1994 — 2005 рр.).

Батьками олігархії, політичної мафії і корупції в Україні стали члени «Дніпропетровської сім'ї-2» — глава держави Леонід Кучма, прем'єр-міністр Павло Лазаренко і президент промислово-фінансової корпорації ЄЕСУ Юлія Тимошенко (до «першої дніпропетровської сім'ї» входила компартійна еліта часів СРСР — Брежнев, Кириленко, Тихонов, Чебриков, Щолоков, Щербицький, Ватченко, Шевченко та інші).

Обговорення статті «Олігархія» у Верховній Раді завершилося тим, що головуючий Іван Плющ дав протокольне доручення генеральному прокурору перевірити викладенні в ній факти. На тому все і закінчилося, Генпрокуратура виявилася безсилою проти міжнародного мафіозного спруту, який був під «політичним дахом» прем'єр-міністра Кучми і так званим «оперативним супроводом» і «контролем» керівництва СБУ...

Лише згодом, ставши народними депутатами, я й Анатолій Єрмак, працюючи в парламентській тимчасовій ТСК (тимчасовій слідчій комісії), виявимо закордонні рахунки і які суми валюти були перераховані їхнім власникам — членам правління АГ «Україна» і змусимо деяких з них купити ліки та інвалідні візки для чорнобильців.

Книжка А. Беня «Синдикат».

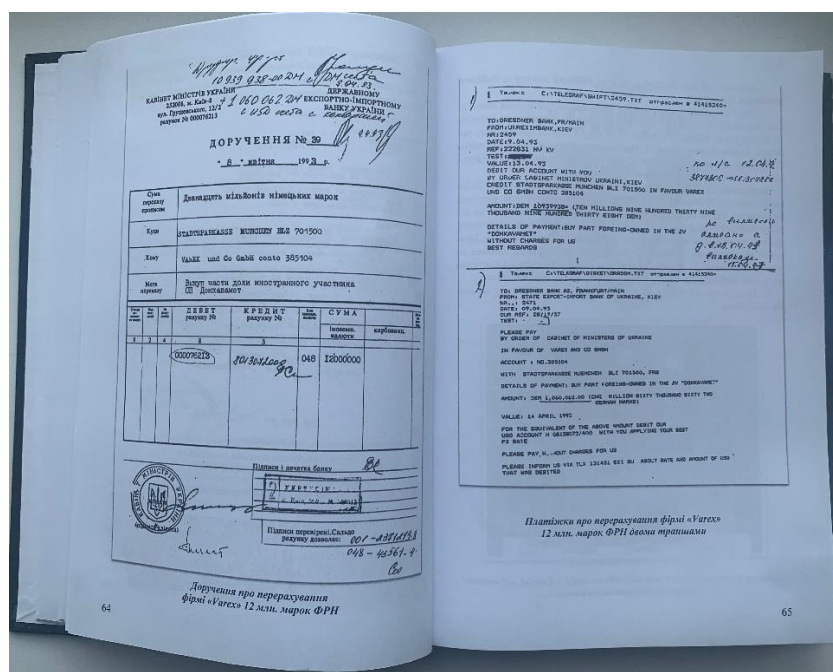
Через одинадцять років після публікації «Олігархія» Анатолій Беня у зазначеній книзі «Синдикат» напише: «Нагадаємо, це був початок 1993 року, коли такі слова, як «акція», «дивіденди», «офшори», «олігархія» і

«білокомірцева» мафія», ще мало хто чув і дуже не хотілося вірити, що через кілька років усе це ввійде до нашого лексикону так впевнено, що дехто з нинішніх політиків і державних мужів з удаваною гордістю битиме себе в груди: так, я олігарх, і що ви мені зробите?..»

«Урядова мафія» Кучми

Восени 1995 року «Антимафія» добула копії документів, які вказували, що весною 1993 року прем'єр-міністр України Леонід Кучма за попередньою змовою з міністром Кабінету міністрів Анатолієм Лобовим, головою Донецького міськвиконкому, народним депутатом Юхимом Звягільським, в. о. генерального директора СП «Донкавамет» Валерієм Гольдіним (бізнес-партнер Звягільського), генеральним директором Київського НВО «Реле і автоматики» В. Пономарьовим, його заступником І. Хелемським та іншими особами (їх прізвища і посади встановлені) шляхом зловживання службовим становищем у складі організованої злочинної групи під виглядом викупу частки статутного капіталу в німецької фірми «VAREX» на користь Донецької міськради викрали і привласнили 12 млн. марок з Державного валютного фонду. Кошти спочатку були перераховані на рахунок фірми, а потім – на їхні закордонні рахунки.

За висновками ТСК, яку я очолював, Кучма, Звягільський, Лобов та їх співучасники вчинили злочин, передбачений ч.5 ст. 191 КК України.

На фото: Доручення про перерахування фірмі «VAREX» 12 млн. нім. марок і платіжки про їх перерахування двома траншами (із книги письменника О. Михайлюти «Воїни «АНТИМАФІЇ»)

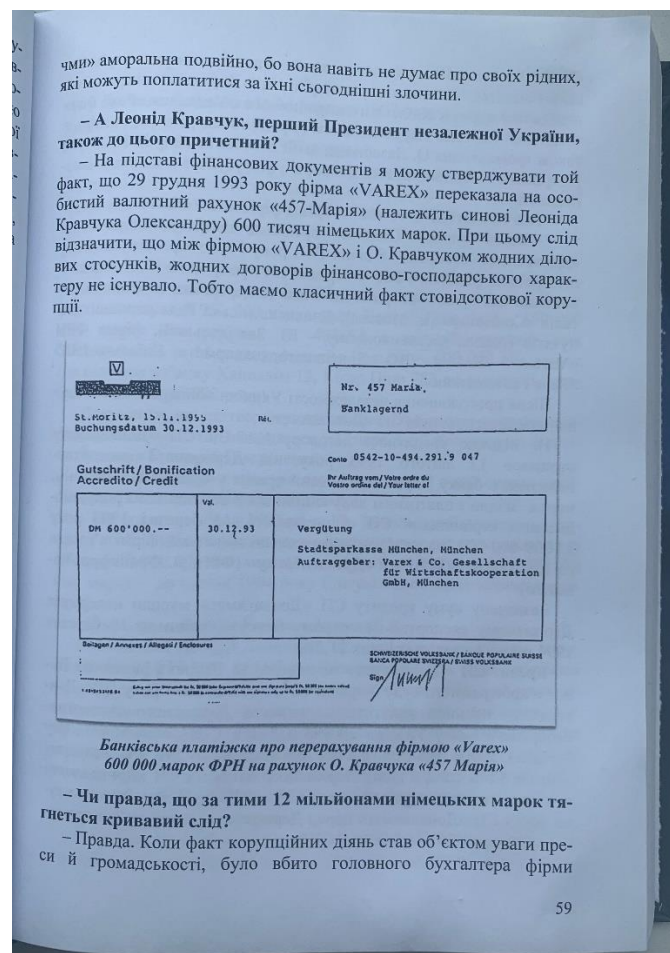
З цих коштів директор фірми «VAREX» Норберт Петерс перерахував:

Олександру Кравчуку (сину президента Леоніда Кравчука) 600 тис. марок на його банківський рахунок «457 Марія» у Швейцарському банку; офшорній компанії «OlimpiaLtd», яка належала Юхиму Звягільському, 1 млн. нім. марок;

В. Пономарьову – 670 тис. нім. марок, І. Хелемському – 2 млн. 790 тис. нім. марок, В. Капустіну – 2 млн. 160 тис. нім. марок;

Ользі Лобовій (дружині міністра Кабінету міністрів Лобова при прем'єрі Кучмі) у різній валюті: 1 млн. 300 тис. нім. марок (банк Мюнхена), 541 250 французьких франків на рахунок у французькому банку (еквівалент 160 480 нім марок на той час), 2 млн. доларах США (еквів. – 3 млн. 300 тис. нім. марок) у Женевський банк (Швейцарія).

Всього на рахунки Лобової (було перераховано іноземної валюти на загальну суму 7 345 000 нім. марок.

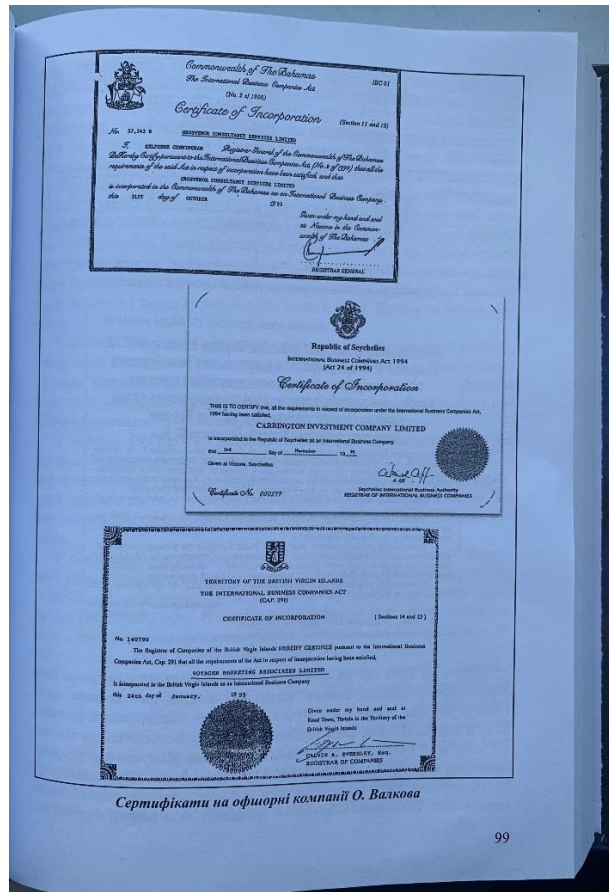

На фото: банківська платіжка про перерахування фірмою «VAREX» 600 000 марок ФРН на рахунок Олександра Кравчука (сина президента Л. Кравчука) «457 Марія» (із книги письменника О. Михайлюти «Воїни «АНТИМАФІЇ»)

Згідно з оперативною інформацією «Антимафії», з суми отриманої Ольгою Лобовою, її чоловік Лобов З млн. передав Кучмі готівкою чи перерахував на контрольовані ним закордонні рахунки, які належали раніше судимому,

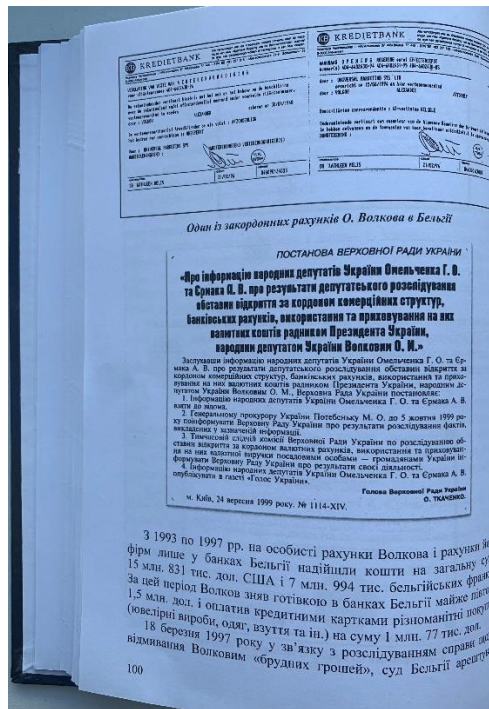
Ми, навіть, добули фотокопію бланку мюнхенського готелю, де проживав Лобов, на якому він власноручно написав номери валютних рахунків своєї дружини Ольги Лобової в іноземних банках та суми коштів, які фірма «VAREX» повинна їй перерахувати з отриманих 12 млн. нім. марок і поставив свій підпис (копію бланку з текстом я надіслав в Генпрокуратуру).

Спільними зусиллями з членами нашого європейського осередку «Антимафії» я добув копії документів, які свідчили, що Олександр Волков впродовж 1993-1995 років зареєстрував за кордоном понад десять різних фірм, в тому числі п'ять в офшорах (дві із яких на ім'я своєї дружини), відкрив близько сорока рахунків в банках Бельгії, Швейцарії, Великої Британії, США на інших країнах. На рахунках були акумульовані десятки мільйонів доларів. Для відкриття цих рахунків Волков використав п'ять закордонних паспортів, два з яких були службові і два дипломатичні.

На фото: реєстраційні документи
офшорних компаній О. Волкова
(із книги письменника О. Михайлюти «Воїни «АНТИМАФІЇ»)

З 1993 по 1997 рік на особисті рахунки Волкова і рахунки його фірм лише у бельгійських банках надійшли кошти на загальну суму 15 млн. 831 тис. доларів США і 7 млн. 994 тис. бельгійських франків. За цей період Волков зняв готівкою майже півтора мільйони доларів і оплатив кредитними картками різноманітні покупки (ювелірні вироби, одяг, взуття та ін.) на загальну суму 1 млн. 77 тис. доларів.

На фото: один із закордонних рахунків О. Волкова (вверху) і
Постанова Верховної Ради України від 24 вересня 1999 р. № 1114-XIV
(із книги письменника О. Михайлюти «Воїни «АНТИМАФІЇ»)

Ми з Анатолієм Єрмаком встановили, що Олександр Волков здійснював великі фінансові оборудки через (уже згадувану) фірму «СІАБЕКО груп» Бориса Бирштейна, який був засновником АГ «Україна». Цей міжнародний мафіозний спрут фінансував президентську виборчу компанію Кучми в 1994 році.

На початку 1997 році фінансова поліція Бельгії порушила кримінальну справу проти помічника президента України Волкова за підозрою у відмиванні грошей. В бельгійським колегам допомогла наша філія «Антимафії» в Європі. 18 березня 1997 року суд Бельгії арештував кошти Волкова на загальну суму 3,5 млн. дол. США і 3,6 млн. бельгійських франків.

9 жовтня того року бельгійська газета «De Standard» повідомила про порушення справи проти Волкова у статті під заголовком «Особистий помічник президента України підозрюється у відмиванні грошей».

Добуті документи (а це – десятки аркушів!) разом з моїм депутатським запитом, який був оголошений на сесії Верховної Ради, був направлений Генеральному прокуратуру для порушення кримінальної справи проти помічника президента Волкова і взяття його під варту. Але хто ж міг його «посадити», він же майже як «пам'ятник» – помічник і «гаманець» «хрещеного батька» української «кримінально-політичної мафії», президента Кучми, який удостоїв Волкова двома орденами «За заслуги» III і II ступенів у

1998 і 2000 роках (орденом «За заслуги» I ст. Волкова удостоїв президент-зрадник Янукович в 2013 році).

Про ці фінансові афери щодо розкрадання коштів валютного фонду України мафіозною організацією на чолі з Кучмою і Кравчуком, знайдені закордонні валютні рахунки, офшорні компанії я доповів на одному з пленарних засідань Верховної Ради, яка дала доручення Генпрокуратурі провести розслідування наведених мною фактів і проінформувати парламент. В процесі досудового слідства прокуратура у своїй письмовій відповіді підтвердила наведені мною факти злочинної діяльності Звягільського, Кучми, Кравчука, Волкова та інших, але до кримінальної відповідальності вони так і не були притягнуті...

Ліквідація співучасників і свідків злочинів Кучми і Кравчука

Декілька учасників мафіозно-олігархічних бізнесових структур Кравчука і Кучми, які були виконавцями зазначених фінансових афер або їх свідками – були вбиті.

У Донецьку трьома пострілами із пістолета був застрелений в. о. генерального директора СП «Донкавамет» Валерій Гольдін (бізнес-партнер Звягільського), якому фірма «VAREX» перерахувала 9 950 000 нім. марок, а його дружині – 150 000 марок.

Були вбиті головний бухгалтер цієї фірми Беата Шмальцьль, яка перераховувала валютні кошти «українським мафіозі» (її знайшли в Туреччині, де вона була на відпочинку, з відрізаною головою як журналіста Георгія Гонгадзе), перекладач на переговорах з фірмою «VAREX» Євген Гомелько, Олександр Лазебний (трьома пострілами з пістолета, як і Гольдін), який допоміг сину президента Кравчука Олександрові відкрити рахунок «457 Марія» і потім перерахував на нього 790 000 нім. марок, а фірма «VAREX» – 600 000 нім. марок.

Ще один свідок цієї фінансової афери Едуард Кармелицький «раптово помер».

Київська «чудова сімка»

Приблизно через два місяці після опублікування статті «Олігархія» мені і Єрмаку вдалося отримати оперативні довідки МВС, ксерокопії бухгалтерських і фінансових документів, копії статутних документів про створення СП «Динамо-Атлантик» при футбольному клубі «Динамо» (Київ), співзасновниками якого були брати Ігор і Григорій Суркіси, Віктор Медведчук, Юхим Островський, який проживав у США, та інші особи.

«Антимафія» добула також документи про заволодіння Григорієм Суркісом страховою компанію «Омета-Інстер».

Юридичний «дах» братам Суркісам надавав їхній бізнес-партнер адвокат Медведчук, а політичний «дах» прикриття – президент України Леонід Кравчук.

Отримані матеріали засвідчували про «плачевний» фінансовий стан клубу «Динамо», не виплату футболістам зарплати за декілька місяців, привласнення керівниками клубу коштів, у тому числі і валюти, борги, які виникли у «Динамо» перед банками, на суму понад мільярд карбованців і декілька мільйонів доларів.

Наприклад, у червні 1992 року отримані клубом «Динамо» у банку «Україна» 500 тис. доларів на буцімто закупівлю медичного обладнання, були перераховані на рахунок «Динамо-Атлантик» у берлінському відділенні Deutsche Bank.

У серпні того ж року клуб «Динамо» знову звернувся по кредит у банк для купівлі обладнання, але уже для іншого, створеного Суркісами і Медведчуком при «Динамо» спільного підприємства, і отримує 1,2 млн доларів, з яких 1 170 000 доларів тут же перераховують на той самий рахунок «Динамо-Атлантик» у німецькому банку.

В оперативній довідці зазначалося, що за створенням інтриг і фінансових проблем у «Динамо» стоїть «адвокат Віктор Медведчук, агент КДБ, якого покриває керівництво СБУ і президент Кравчук».

Вказувалося також, що він фальшує з клубною документацією, щоб приватизувати клуб «Динамо» шляхом доведення його до банкрутства і перетворення на ЗАТ «Футбольний клуб Динамо-Київ». Для цього Медведчук використовує створену ним міжнародну адвокатську компанію «Бі.Ай.Ем.», співзасновниками якої є він (президент компанії), брати Суркіси, Юрій Лях, Валентин Згурський, Богдан Губський, Юрій Карпенко («ми — чудова сімка», за висловлюванням Григорія Суркіса) та ізраїльська адвокатська контора «Бен-Ізраель і К°».

Мафіозна компанія, названа Григорієм Суркісом «чудовою сімкою»
(всі на фото з офіційного буклету київського «Динамо»)

«Чудова сімка» створила концерн АТ «Національний інвестиційний фонд «Омета ХХІ вік», в який увійшли раніше створені нею «Омета-траст», «Омета-інвест», «Омета-інстер» та декілька фірм, зареєстрованих за кордоном, незадовго до заснування фонду «Омета ХХІ вік».

На практиці відбулось злиття вищого політичного керівництва держави на чолі з президентом Кравчуком та мафіозних бізнесових угруповань «чудової сімки», для яких не існувало ніяких норм моралі та права.

Як тут не згадати покійного міністра внутрішніх справ Юрія Кравченка, який, доповідаючи президенту Кучмі про Медведчука, так охарактеризував його: «Я думаю, що небезпечно допускати Медведчука до влади. Він характеризується як найжорстокіший. Особа, яка не має абсолютно ніяких перешкод, абсолютно безжалісний у проявах до життя і смерті. В кримінальному світі таких називають «відморозками». Це вбивства, кров на руках...».

У довідці зазначалося, що адвокатська компанія «Бі.Ай.Ем.» відкрила за кордоном офшорні підприємства, на рахунки яких перераховували валютні кошти київського «Динамо». У відмиванні коштів і конвертації їх у валюту брав участь «Український кредитний банк», співзасновниками і співвласниками якого були Г. Суркіс і В. Медведчук, а головою правління банку — їхній бізнес-партнер Юрій Лях, який входив до складу біржового комітету Української міжбанківської біржі, через яку вони контролювали операції з купівлі-продажу валюти і мали доступ до фінансових потоків державного бюджету.

Приватизації футбольного клубу «Динамо» Медведчуком і братами Суркісами та розвитку їхній фінансово-бізнесовій імперії сприяв сам президент України Леонід Кравчук, у якого Григорій Суркіс був радником з економічних питань.

До афер з приватизацією і фінансами «Динамо» були причетні окремі керівники МВС, прізвища декількох генералів міліції були вказані в оперативній довідці, яку змогла добути «Антимафія».

Замовні вбивства

Окрім того, в довідці була інформація кривавого характеру, буцімто брати Суркіси з метою заволодіння СП «Динамо-Атлантик» і футбольним клубом «Динамо» (Київ) замовили вбивство Юхима Островського, який був співвласником компанії «Динамо-Атлантик» і проживав у США. Островський був застрелений 22 квітня 1992 року в Нью-Йорку.

Через 22 роки виходець з України, який відбув покарання за спробу вбити братів В'ячеслава й Олександра Константиновських у США, де зараз і проживає, один з колишніх лідерів злочинного угруповання, Леонід Ройтман, на російському ТБ у Нью-Йорку в Севи Каплана дав відверте інтерв'ю, в якому стверджує, що «брати Суркіси замовили вбивство Юхима Островського» (співзасновника СП «Динамо-Атлантик». — Авт.)). Замовлення на вбивство, за його словами, привіз киянин Юхимович Семен Давидович, кримінальна кличка «Бик» (нині покійний), а виконав замовлення В'ячеслав Константиновський (кличка «Кармаз»), який з братом Олександром входив до злочинного угруповання, членом якого був і він.

Ройтман заявив, що 29 березня 1999 року в Києві «Кармаз» також застрелив «кримінального авторитета», кілера Олега Асмакова (кличка «Магадан») на замовлення Семена Могилевича (про якого я писав у статті «Вони і досі серед нас», «УМ» за 10 вересня 2019 року і у статті «Диверсант-шпигун чекіста Путіна в Євросоюзі і НАТО»).

<https://ukrreporter.com.ua/golovne/dyversant-shpygun-chekista-putina-v-yevorosoyuzi-i-nato-bizhy-vitya-orban-bizhy-poky-ne-pizno.html>

У своїх інтерв'ю (з якими ви можете ознайомитися в інтернеті на YouTube) Ройтман розповідає, як насправді, про десятки замовних убивств, до яких причетні українські політики та державні діячі. Наприклад, він стверджує, що в 1997 році Кучма через Суркіса замовив їхньому угрупованню вбивство небажаного свідка злочинів президента України Кучми — Вадима Рабіновича, який був його «фінансовим гаманцем».

Належної реакції правоохоронних органів України на неодноразові публічні заяви Ройтмана, зроблені ним упродовж останніх п'яти років про вчинені вбивства, не було.

Нагадаю, в липні 2012-го перший заступник Генпрокурора (нині народний депутат) Ренат Кузьмін заявив, що Генеральна прокуратура має свідчення того, що Тимошенко, Лазаренко і Кучма мають пряме відношення до вбивств. «Зараз ми працюємо над тим, щоб зібрати достатньо доказів, які дозволять пред'явити їм звинувачення», — заявив Кузьмін. На цій заяві все і закінчилося.

Дуже цінною, серед отриманих документів, була копія ще однієї аналітичної довідки УБОЗ МВС України, складена на основі агентурних донесень, в якій була розписана схема і способи відмивання злочинних коштів, отриманих через казино, які контролювали лідери злочинного світу Києва (їхні прізвища були названі, це були приятелі і друзі Г. Суркіса, нині вони всі покійні). Потім ці кошти перерахували за фіктивними договорами на фірми, які також були під контролем київських «мафіозі». Після цього підконтрольні 5-6 фірм (їх назви були вказані) робили заявки в контрольовані бандитами банки (перелік банків був зазначений) на закупку валюти.

Приведу цитату з цієї довідки (мовою оригіналу): «Контроль осуществляется в этой операции неким Гришей Суркисом».

«Это было недавно, это было давно...»
Ті, яких добре знають в обличчя...

Загадкове самогубство

...3 грудня 2004 року о 9 годині ранку в своєму робочому кабінеті був знайдений мертвим голова правління ЗАТ «Український кредитний банк» Юрій Лях (бізнес-партнер Медведчука і братів Суркісів), смерть якого, на думку експертів, настала приблизно о 7-й годині ранку. Поряд з тілом була знайдена записка, у якій Лях просив прощення у своїх близьких, та пояснив, що, мовляв, вимушений вчинити так через проблеми, але які саме — не

уточнив. Смерть настала в результаті багатьох ран в області шиї і порізу артерії, завданих канцелярським ножом.

На думку криміналістів, наявність таких ран в області шиї ставить під великий сумнів версію про самогубство.

ЗМІ стверджували, що Лях був носієм небезпечної інформації для Медведчука і братів Суркісів, які були співвласниками банку, через який відмивали «брудні гроші» і виводили за кордон.

Справа була спущена на тормозах...

Рівень посадових осіб (у тому числі й у міліцейських генеральських мундирах), причетних до приватизації клубу «Динамо», виведення його валютних коштів в офшори за кордон, фінансові афери, які відбувалися в ньому, покровительство президента України Кравчука бізнесової діяльності Медведчука і братів Суркісів нагадувало ситуацію, яка була з закритим мафіозним акціонерним товариством АГ «Україна», за якою стояв прем'єр-міністр Кучма, опублікованій нами у статті «Олігархія».

Криміногенна обстановка була відповідна: рекет, бандитизм, замовні вбивства майже щодня, кримінальні розборки, автоматні черги, вибухи й підриви. Країна була поділена на зони впливу між організованими злочинними угрупованнями, яких «кришувала» корумпована до самого верху міліція, авторитети злочинного світу відкривали фіктивні фірми, казино, через які відмивали «чорний нал», конвертували його у валюту в підконтрольних їм приватних банках, яку виводили за кордон, де купували нерухомість або вкладали в бізнес в офшорах, ставали депутатами місцевих рад і отримували депутатську недоторканість, сотні злочинців — «зłodіїв у законі» — не можна було притягти до кримінальної відповідальності через наявність депутатського мандату, місцеві ради, особливо в південно-східних регіонах, були під контролем «королів» злочинного світу...

За кримінальними фінансово-бізнесовими структурами Кравчука і Кучми «Антимафія» виявила не один труп, які були співучасниками або свідками їхніх злочинних афер і кривавих злочинів...

Але це — уже зовсім інша історія. Вона була описана у моїх депутатських зверненнях і запитах до керівників правоохоронних органів, на які я отримав відписки. Матеріали опубліковані у ЗМІ.

Зауважу, на дочасних президентських виборах 1994 року Медведчук, брати Суркіс і їх мафіозна бізнес-імперія підтримали Кравчука.

Перемогу експрем'єр-міністру Кучмі на президентських виборах забезпечив фінансово-промисловий мафіозний спрут «червоних південно-східних

директорів» — закрыта акціонерна група «Україна» і «СІАБЕКО» на чолі з міжнародним аферистом Борисом Бирштейном.

Над Україною у весь ріст піднімалися МАФІОЗНО-КЛАНОВА ОЛІГАРХІЯ і КУЧМІВСЬКИЙ АВТОРИТАРИЗМ.

На превеликий жаль, очолюваний мною оперативний відділ не мав повноважень органу дізнання чи досудового слідства і, згідно з КПК, я не мав права порушувати кримінальні справи, проводити арешти, невідкладні слідчі дії, а після їх проведення — направити справу по підслідності в Генеральну прокуратуру. Якби ми мали таке право, то невідкладно була б порушена справа, арештовані Медведчук, брати Суркіси та інші члени їхньої «сімки» (санкцію на арешт тоді давав прокурор), а на їхніх фірмах проведені обшуки і виїмки. І ніхто б нам не завадив це зробити, ні керівництво СБУ, ні сам президент Кравчук. Аналогічно поступили б і з членами міжнародної мафіозної-політичної структури Кучми. Але на такі дії ми, на жаль, не мали законних повноважень.

Добуті «Антимафією» матеріали ми змушені були обнародувати і надати їм максимальної огласки. Та виявилось, що наші таргани світла не бояться.

Після вбивства журналіста Георгія Гонгадзе, замаху на життя народного депутата Олександра Єльяшкевича і громадського діяча Олексія Подольського, підготовки замаху на мене і спроби викрадення молодшого сина, появилися навіть думки, чи не створити в «Антимафії» групу «Біла стріла» або «Меч» для фізичної ліквідації державних мафіозі на найвищому політичному рівні країни.

Стаття в газеті «Голос України» «500 тисяч «баксів» за голову депутата Григорія Омельченка і стаття в «Рабочей газете» «Самый дорогой заказ»
(Із книги О. Михайлюти «Воїни «Антимафії»)

Обмежилися особистим і публічним попередження президенту Кучмі і голові СБУ Деркачу, що у випадку чого..., вони будуть знищені впродовж доби. Подіяло... Кучма заборонив охороні пускати мене в Адміністрацію президента і відмовив мені в прийомах як народному депутату.

Коли ж ми з Єрмаком про це говорили Деркачу в присутності його заступника, у нього чуть не трапився серцевий напад...

За оперативними матеріалами, напрацьованими очолюваним мною відділом військової контррозвідки, Генпрокуратура порушила кримінальні справи проти нардепів генерал-лейтенанта Володимира Толубка (секретаря Комітету Верховної Ради з питань оборони і державної безпеки), Юрія Гайсинського (тоді — першого заступника Генерального прокурора), а також були арештовані декілька старших офіцерів, високопосадовців Київського військового округу (які потім будуть засуджені до багатьох років позбавлення волі Верховним Судом України як судом першої інстанції).

Окрім того, я направив у ГПУ матеріали для порушення кримінальних справ ще приблизно на три десятки народних депутатів, членів уряду, армійських і міліцейських генералів, оприлюднив інформацію на телебаченні і радіо і опублікував у пресі.

Зокрема, у найбільш тиражній російськомовній газеті «Независимость» (читайте):

«Что урвал генерал?» 18.07.1992;

«В Украине господствует политическая мафия», 09.04.1993;

«Мафия Внутренних Дел», 16.04.1993;

«Номенклатура построила нам коррумпированно-мафиозную Украину», 16.07.1993.).

Про корумпованих народних депутатів, державних чиновників мої статті й інтерв'ю були також надруковані в газетах «Україна молода», «Сільські вісті», «Вечірній Київ», «Молода гвардія», «Молодь України», «Народна армія».

Про корупціонерів, назвавши їхні прізвища і посади, я розповів на українському радіо і телебаченні.

Користуючись нагодою, хочу подякувати головним редакторам цих видань і журналістам, які не побоялися оприлюднити такі матеріали. Тоді дійсно в Україні були незалежна преса і свобода слова.

У відповідь генерал Толубко в газеті МО України «Народна армія» надрукував статтю під заголовком «37-й рік полковника Омельченка» і вимагав мого звільнення з органів СБУ. Обламався...

Спроба арештувати Чечеватова і Касатонова

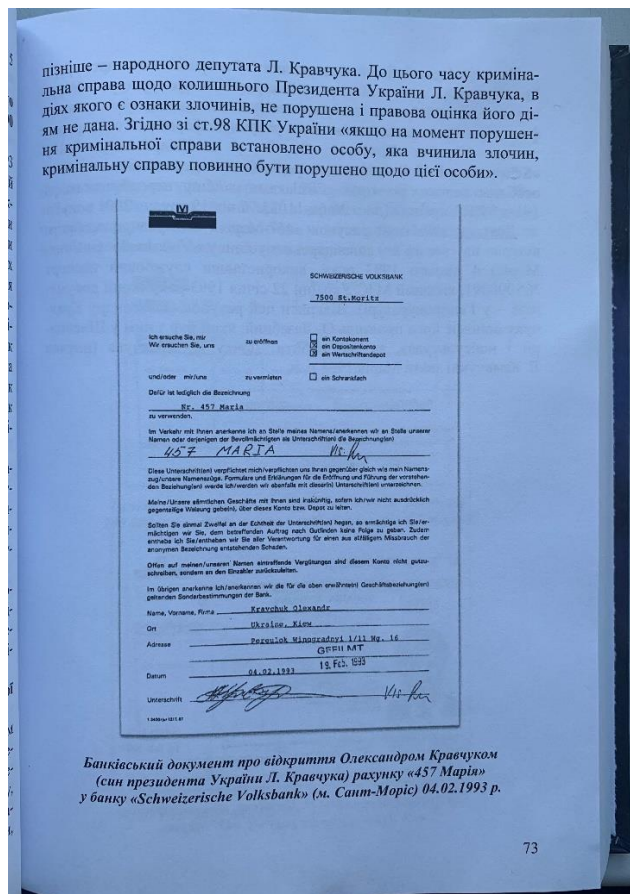
Окрім того, я офіційно звернувся до генпрокурора Віктора Шишкіна і президента України Кравчука (звернення було опубліковане в пресі) з клопотанням про арешт командувача КВО генерал-полковника Віктора Чечеватова, який активно підтримував серпневий путч в 1991 році (так звана ГКЧП), відмовився прийняти українську присягу і вчинив корисливі злочини (розкрадання державного майна), командувача ЧФ РФ адмірала Ігоря Касатонова (привласнення державного майна і зловживання службовим становищем) і народного депутата України, члена Комісії з питань оборони і державної безпеки Верховної Ради, генерал-майора, начальника політуправління КВО, помічника президента Кравчука (1991—1992 рр.) Бориса Шарикова (зловживання службовим становищем у корисливих цілях), опублікувавши в пресі документальні матеріали, які підтверджували вчинення ними злочинів.

Президент Кравчук сказав генпрокурору, що нехай Чечеватов і Касатонов їдуть у Росію, щоб не сваритися через їхній арешт із президентом Росії Єльциним.

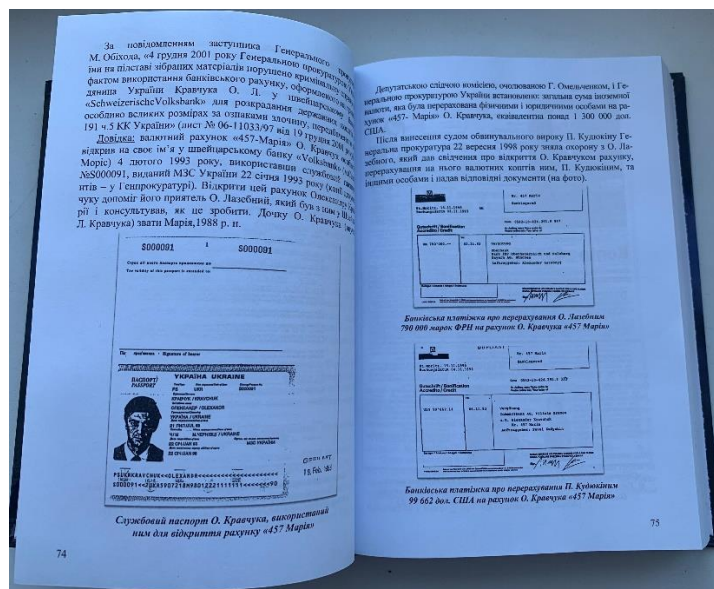
Кримінальні справи щодо Толубка і Гайсинського, а також матеріали перевірки щодо Шарикова та декількох десятків народних депутатів і членів уряду «без шуму і пилу» були «поховані» після звільнення Віктора Шишкіна з посади генпрокурора. Разом із ним були зняті з займаних посад (мабуть, для рівноваги) Гайсинський і Шариков, яких треба було судити...

Рахунок «457 Марія» для сина і «Chevrolet Lumina» для батька

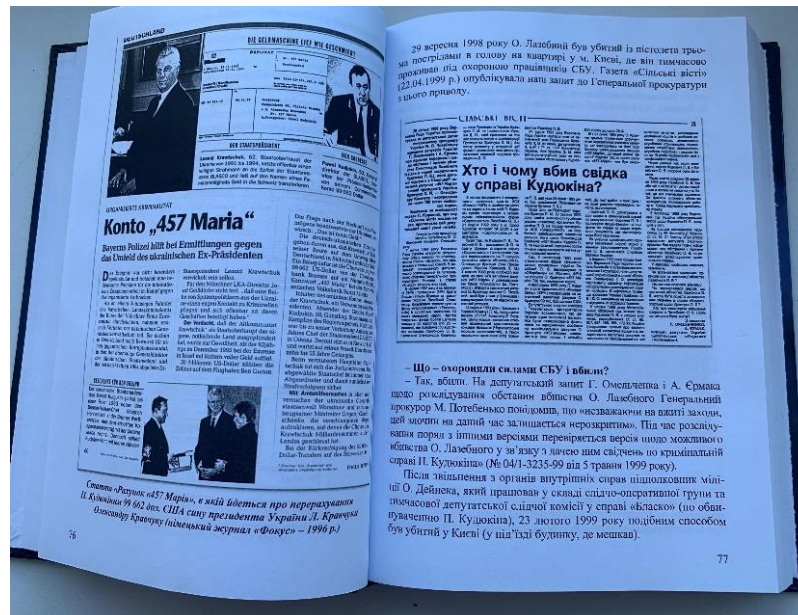
«Антимафія» змогла добути документа про відкриття сином президента Кравчука Олександром банківського рахунку «457-Марія» на своє ім'я у Швейцарському банку «Volksbank» у м. Сант-Моріс та копії банківських платіжок про перерахування на цей рахунок сотні тисяч іноземної валюти (німецькі марки, швейцарські франки, американські долари) на загальну суму понад 1 млн. 300 тис. доларів США (див. фото).
Дочку О. Кравчука (внучка президента Л. Кравчука) звати Марія, 1988 р. н.

На фото: банківський документ про відкриття Олександром Кравчуком рахунку «457 Марія» у Швейцарському банку (м. Сент-Моріс) 04.02.1993 р.
(із книги письменника О. Михайлюти «Воїни «АНТИМАФІЇ»)

Службовий паспорт О. Кравчука, використаний ним для відкриття рахунку «457 Марія». Банківські платіжки про перерахування О. Лазебним 790 000 марок ФРН і П. Кудюкінінм 99 662 дол. США на рахунок О. Кравчука «457 Марія»
(із книги О. Михайлюти «Воїни «Антимафії»)

Стаття в німецькому журналі Фокус (1996) «Рахунок 457 Марія»
і стаття в газеті «Сільські вісті» (1999)
(із книги О. Михайлюти «Воїни «Антимафії»)

Здобутком «Антимафії» став таємний указ Л. Кравчук № 482/92 від 23 вересня 1992 року, яким він створив громадський координаційний центр сприяння президентові України при дирекції Українського фонду «Нове покоління». У кінці січня 1993 року за вказівкою президента Кравчука Міністерство оборони України перерахувало 1 млн. доларів США (які призначалися на будівництво житла для безквартирних офіцерів ЗСУ) на рахунок фонду як «добровільний внесок для статутної діяльності фонду». У лютому і березні валюта трьома траншами на загальну суму 840 000 доларів була перерахована в США на рахунок корпорації, створеної колишніми жителями України – сім'єю Злобінських.

У березні і липні того ж року на рахунок «Марія-457», який належав сину президента Олександр Кравчуку, поступили відповідно 25 000 і 195 000 доларів США. У січні 1994 року президент Кравчук отримав у подарунок від американської корпорації, якій було перераховано 840 000 доларів, автомобіль «Chevrolet Lumina» (1993 року випуску), який зареєстрував на себе. «Антимафія» отримала копії банківських платіжок на зазначені перерахування валюти і копії реєстраційних документів на автомобіль, подарований Кравчуку.

Про валютні оборудки під егідою президента Кравчука і прем'єра Кучми я оголосив на сесії Верховної Ради у березні 1998 року. Згідно постанови парламенту моя інформація як голови Комітету з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією і члена ТСК у справі «Бласко» була

направлена Генеральному прокурору для проведення розслідування і опублікована у газетах «Голос України» і «Сільські вісті».

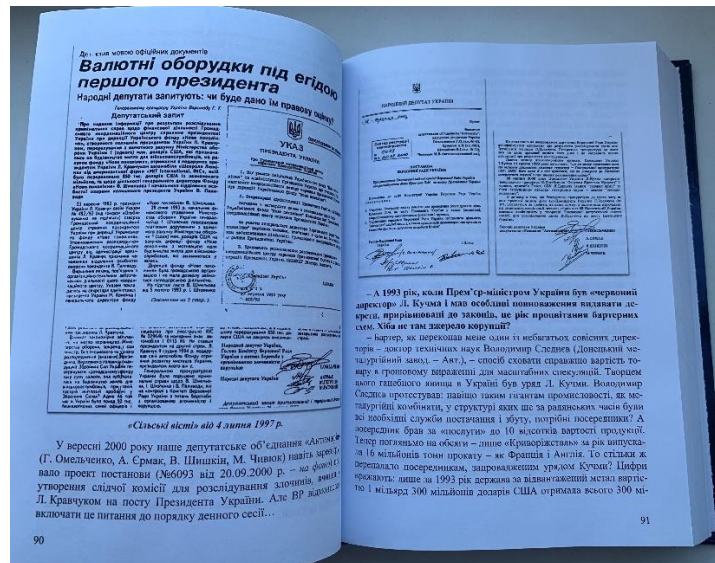

Фото із книги О. Михайлюти «Воїни «Антимафії»)

В генпрокуратурі добуті мною, Анатолієм Єрмаком і нашою організацією «Антимафія» документи, в черговий раз були «похоронені», Кравчук і Кучма не були притягнуті до кримінальної відповідальності. Вони – недоторкані...

Наступного року (1999) Кучма шляхом масових фальсифікацій, підкупу виборців і за допомогою адміністративного ресурсу вдруге стане президентом України. Свій новий президентський, а не тюремний, термін він почав із замовлення керівникам СБУ і МВС Деркачу і Кравченку зробити журналісту Георгію Гонгадзе «П*ЗДЕЦЬ».

Але це – уже інша історія, про неї ви можете прочитати тут:

<https://argumentua.com/stati/grigor-i-omelchenko-nedoumok-pri-vlad-nebezpechn-shii-n-zh-agent-nozemno-rozv-dki> - підзаголовок «Замовником вбивства журналіста Георгія Гонгадзе був президент Леонід Кучма».

«Було весело...»

Коли ми з Анатолієм Єрмаком за допомогою нашої таємної організації «Антимафія» знайшли за кордоном нерухомість, валютні рахунки на десятки мільйонів іноземної валюти сімейства президента Кучми, його зятя Віктора Пінчука, помічника президента Олександра Волкова, прем'єр-міністра Павла Лазаренка і його бізнес-партнерів, Кучма дав доручення генеральному прокурору Григорію Ворсінову, очільнику МВС Юрію Кравченку і голові СБУ Леоніду Деркачу виявити і знешкодити організацію «Антимафія».

Це було однією із самих веселих історій нашої депутатської діяльності – трьох керівників-правоохоронців ми розводили як кошенят...

Подібною була ситуація, коли спікер парламенту Андрій Парубій після інавгурації президента Зеленського 28 травня 2019 року сказав: «Було весело. Дякую президенту України за участь в урочистому засіданні Верховної Ради...» (див. тут: <https://www.youtube.com/watch?v=f0ECLc9aBn4>).

Члени нашої таємної організації були у структурах органів державної влади і правоохоронних органів, районних і обласних центрах.

Осередок «Антимафії» складався максимум з трьох осіб, які добре знали один одного і довіряли один одному.

«Антимафія» була побудована так чином, що виявити її мережу по всій Україні і за кордоном було просто НЕМОЖЛИВО.

У випадку провалу когось із членів організації, встановити можна було лише одну її ланку у складі не більше 2-3 членів «Антимафії». Інших осередків організації, які окрім них могли бути в місті, вони просто НЕ ЗНАЛИ.

Створювати осередок більше трьох осіб було ЗАБОРОНЕНО!

З іншими осередками «Антимафії», які були в кожному районному і обласному центрі вони НЕ були ЗНАЙОМІ і про їх існування НЕ ЗНАЛИ.

Будь які контакти або знайомства між ними були ЗАБОРОНЕНІ.

Це деякі із основних принципів роботи таємної офіцерської організації «Антимафія» і одночасно запобіжником виявлення всієї організації. Були й інші, але про них говорити не можна. Вони ще нам пригодяться...

Загально відомим було лише те, що я і Анатолій Єрмак є її організаторами і керівниками.

Організатори «Антимафії», офіцери-побратими
Григорій Омельченко й Анатолій Єрмак
під час прийняття присяги у Верховній Раді України, травень, 1998 рік.

Будучи народними депутатами другого і третього скликань (1994-2002), я і Єрмак створили у Верховній Раді депутатське об'єднання «Антимафія», до складу якого ввійшли представники всіх політичних сил парламенту. Про це я заявив на одному із пленарних засідань Верховної Ради. Співголовами об'єднання були я і Єрмак, склад об'єднання названий не був. Прізвища членів депутатського об'єднання «Антимафія, окрім мене і Єрмака, ніхто не знав.

За роки своєї діяльності (1992–2012) організація «Антимафія» і її відділення за кордоном не мали жодного проколу, провалу чи розшифровки своїх членів при проведенні операцій. А їх були десятки і нерідко з ризиком для життя. Наш девіз: «ЧЕСТЬ–ВІРНІСТЬ–БРАТЕРСТВО» існує й понині...

Саме на таких засадах конспіративної, оперативної і агентурної роботи і потрібно створювати таємну державну Службу за зразком ізраїльського «Моссаду», радянського «СМЕРШУ» чи аналогічних структур США і Великої Британії.

Колеги ізраїльських спецслужб не раз мені говорили, що без вирішення національного кадрового питання за їхнім зразком незалежність, суверенітет і територіальна цілісність України будуть під постійною загрозою з боку росії, а органи державної влади, оборонних і безпекових відомств будуть «зарибнені» ворожою агентурою політичного впливу і спецслужб іноземних держав.

Життя підтвердило їх правоту...

Про результати роботи, створеної нами організації «Антимафія», ви можете прочитати у документальних книгах парламентського журналіста, письменника Анатолія Беня:

- 1). «Правди і суду!» (Полковник Григорій Омельченко і його команда про: Л. Кравчука, Л. Кучму, П. Лазаренка, Д. Табачника, Г. Ворсінова, А. Хорішка, Ю. Карасика та інших, 1998),
- 2). «Корозія влади» (Полковник Григорій Омельченко і його команда про: Л. Кравчука, Л. Кучму, П. Лазаренка, В. Пустовойтенка, Ю. Звягільського, О. Волкова та інших, 1999),
- 3). «Володимир Следнєв: Кучма, мафія і я» (За матеріалами депутатського об'єднання «Антимафія», 2002),
- 4). «Спецоперація «Нульовий варіант». Полковник Григорій Омельченко і його команда: Хто і як обеззброїв третю у світі ракетно-ядерну державу Україна (автори А. Бень і П. Творун, 2003),
- 5). «Синдикат». Команда полковника Григорія Омельченка про те: хто нам привів Кучму, куди він нас завів, ким він від нас іде...», 2004),

5). «Треті за могутністю, перші за наївністю. Хто і як нас обеззброїв» (За матеріалами депутатського об'єднання «Антимафія» на чолі з Григорієм Омельченком і Анатолієм Єрмаком. – автори А. Бень і П. Творун, 2014).

Письменник Віктор Гонта опублікував дві книжки: «Український полковник і українська мафія: Хто кого?» (1998) і «Український полковник і українська мафія: компромісу бути не може» (1999).

Письменник Олександр Михайлюта опублікував книгу «Воїни «Антимафії» (Київ, «Журналіст України», 2021).

У співавторстві з Анатолієм Єрмаком я видав дві книги про державно-політичну мафію в Україні на чолі з президентом Л. Кучмою: «Спрут»(1999) і «Спрут-2: Піраміда корупції або хто нами керує» (2000).

P.S.

Чи створить президент Зеленський спецслужбу за зразком «Моссаду», чи ні, наш «КаРАючий Меч АРЕЯ» знайде голови російських військових злочинців, зрадників і колаборантів, де б вони не були.

Від нині наша організація «УкРАаїнський СМЕРШ» має назву – «КаРАючий Меч АРЕЯ» (скорочено – «Меч АРЕЯ», аббревіатура – КМА – **Кінець Московському Антихристу**).

Наш девіз: «ЧЕСТЬ, ВІРНІСТЬ, БРАТЕРСТВО» – «ВОРОГА ЗНИЩУЙ БЕЗ ЖАЛЮ І ПОЩАДИ!»

Лють «Меча АРЕЯ» буде жорсткою безпощадною і безжальною!
ВІДПЛАТА – НЕМИНУЧОЮ!

СЛАВА УКРАЇНІ! СЛАВА НАЦІЇ! СЛАВА ЗБРОЙНИМ СИЛАМ УКРАЇНИ!
СМЕРТЬ ПУТІНУ! СМЕРТЬ ІМПЕРІЇ ЗЛА! СМЕРТЬ ВОРОГАМ УКРАЇНИ!

Від імені «Караючого Меча Арєя»

**Григорій ОМЕЛЬЧЕНКО,
Герой України,
почесний голова ВГО «Співка офіцерів України»,
генерал-лейтенант СБУ,
кандидат юридичних наук**